

Dne 9. 3. 2004 bylo Policií ČR Oblastním ředitelstvím služby cizinecké a pohraniční policie Ostrava vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění z území České republiky podle § 119 odst. 1 písm. b), bod 6) a § 119 odst. 1 písm. c) bod 1, 2 zákona č. 326/1999 Sb. a 10. 3. 2004 byl převezen do Zařízení pro zajištění cizinců Velké Přílepy. Dne 15. 7. 2004 byl pan Bodrov propuštěn ze zařízení Velké Přílepy a předán Správě uprchlických zařízení Ministerstva vnitra do zařízení v Kostelci nad Orlicí, odkud byl na vlastní žádost propuštěn a nyní pobývá údajně u pana Mgr. Vladislava Kvasničky a paní Kubištové.

Pan Mgr. Vladislav Kvasnička kontaktoval pana Bodrova poprvé kolem dne 10. 3. 2004, kdy se obrátil na Oblastní ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha s tím, že je redaktor České televize a chce natočit reportáž o uprchlících v České republice a požádal, zda by mohli pracovníci služby pro něj najít „nějaký zajímavý osud“ pro reportáž. Psycholožkou Zařízení pro zajištění cizinců Velké Přílepy byl vybrán osud právě pana Bodrova. Od této doby začal Mgr. Vladislav Kvasnička i s paní Kubištovou (zřejmě družka Mgr. Kvasničky) navštěvovat pana Bodrova v zařízení, předali mu mobilní telefon, notebook, apod. Pracovníci zařízení ve Velkých Přílepech vycházeli jmenovaným vstříc, přesto však začal Mgr. Vladislav Kvasnička s paní Kubištovou psát různé stížnosti, např. o údajném nelidském zacházení s panem Bodrovem v zařízení, a pod.

Pan Mgr. Vladislav Kvasnička v roce 2005 začal v podáních, resp. stížnostech tvrdit, že pan Bodrov je syn jeho a paní Kubištové, který se měl narodit dne 3. 4. 1986 v Olomouci. Ve třech letech, tj. v roce 1989 měl být unesen do bývalého SSSR nebo byl unesen nějakými občany býv. SSSR „do dětské věznice“ v České republice, z níž, podle Mgr. Kvasničky, v březnu 2004 utekl. Podle „přesvědčení“ Mgr. Vladislava Kvasničky se pan Bodrov nemohl dostat do Olomouce z Běloruska bez dokladů, na kamionu a v tak chladném počasí; údajně prý mluví rusky a česky. Pan Mgr. Vladislav Kvasnička „zjistil“, že na udané adrese v Bělorusku žádný dětský domov neexistuje a uvedl však, že na této adrese je policejní stanice specializovaná na práci s dětmi a mládeží. Úřady Běloruska mu údajně sdělily, že v evidencích obyvatel pan Bodrov zapsán není, není hledaný ani nebyla nahlášena ztráta této osoby.